

Bandes de so Javier Navarrete: la força del so

Házael González

Entre totes les pel·lícules que la cartellera estiuenca ens ha ofert, vàrem trobar-ne una que ens va captivar per mèrits propis, que portava el preciós nom de *Corazón de Tinta* (Inkheart, Iain Softley, 2008). Encara que el nom ja li venia del llibre, el best-seller d'èxit internacional *Corazón de Tinta* escrit per l'alemanya Cornelia Funke (de la qual diuen ni més ni menys que és "la nova Michael Ende", i pel que sembla porta un camí ben adequat per aconseguir-ho) que de fet té molt bona pinta (tal vegada millor que la pel·lícula, que no està gens malament, però que deixa amb sospites respecte a com serà la història original). Però a part de l'argument, del fet que l'autora formés part activa de la producció (la qual cosa sempre és una bona garantia), i que la pel·lícula sigui una d'aquestes estrenes perfectes per quan fa calor i als nins els fa ganes anar a la sala fosca, la veritable raó per la qual ens hi vàrem fixar va ser el seu compositor: ni més ni menys que el nostre Javier Navarrete, home nascut a Teruel l'any 1956 i que, malgrat haver arribat al món de la banda sonora fa ben poc, ja ha aconseguit no només fer feina per al mercat estranger, sinó també coses tan remarcables com una nominació a l'Oscar. I a *Corazón de Tinta*, una vegada més, ens ha demostrat que la força i la qualitat del seu so són absolutament inqüestionables: tots aquests tocs d'aventures barrejats amb temes més lírics i agombolats per sonoritats àrabs d'aquelles de *Les mil i una nits* (que és precisament d'on arriba el personatge que les requereix) donen al film el just toc que necessita per convertir-se en una deliciosa experiència d'aventures infantils.

I això que, com ja hem dit, no fa molt que Navarrete va arribar a aquest món de la banda sonora original: després de fer uns tímids intents a televisió (un món on després tampoc no s'ha prodigat gaire), el seu primer llarg metratge va ser *Tras el Cristal* (Agustí Villaronga, 1987), provant després fortuna en distintes pel·lícules rodades en castellà (i algunes fins i tot també en català) dintre de les quals destaca sobretot *Manila* (Antonio Chavarrias, 1991). A partir d'aquest moment, no tornarem a trobar el seu nom a les pantalles fins quatre anys després, a la impressionant *Atolladero* (Óscar Aibar, 1995), i després d'això ja no es tornarà a aturar, posant les seves notes a llocs tan diversos com

Susanna (també d'Antonio Chavarrias, 1996), 99.9 (també d'Agustí Villaronga, 1997, per qui també farà *El Mar*, 2000), la fantàstica *El Espinazo del Diablo* (Guillermo del Toro, 2001, que ja deixava clar per on anaven els tirs), *El Alquimista Impaciente* (Patricia Ferreira, 2002), *Trece Campanadas* (Xavier Villaverde, 2002), *Platillos Volantes*, també d'Óscar Aibar, 2003), o *Yo Puta* (María Lidón, 2004). Però sens dubte, el treball que marca un abans i un després a la seva carrera (i fins i tot podríem dir a tot el cinema espanyol) és *El Laberinto del Fauno* (Guillermo del Toro, 2006), pel·lícula premiada arreu del món i amb una música que encara que només va guanyar un dels guardons (un Ariel, premi de cinema atorgat a Mèxic), va ser proposada ni més ni menys que al Premi Goya, al Grammy, i també a l'Oscar d'aquell any, entre d'altres; tot un veritable èxit.

I a partir d'aquell moment, la seva carrera s'ha disparat més encara, combinant produccions espanyoles tant de cine com de televisió dels seus coneguts com *La Máquina de Bailar* (Óscar Aibar, 2006) amb feines més internacionals com *Su Majestad Minor* (*Sa Majesté Minor*, Jean-Jacques Annaud, 2007), *Luciérnagas En el Jardín* (*Fireflies In the Garden*, Dennis Lee, 2008), o la terrorífica *Reflejos* (*Mirrors*, Alexandre Aja, 2008). I pel que sembla, tot això és només el principi, perquè escoltant l'encert dels seus compassos i gaudint de la força de les seves melodies, estem ben segurs que la seva carrera té un futur esplèndid pel davant. A veure si els acadèmics de Hollywood no s'obliden d'aquest magnífic *Corazón de Tinta*, sense anar més lluny. ■

*Corazón de
tinta*